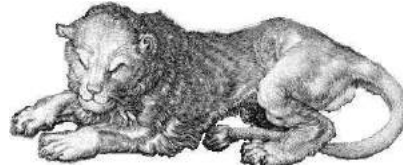

EPISTULA LEONINA

CCXLII

HEBDOMADALE
PERIODICUM LATINĒ SCRIPTUM,
QUOD ĒDITUR
E DOMO EDITORIĀ INTERRETIALI
CUI NOMEN EST
LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.de/>

N.B.! EPISTULAS LEONINAS ACCIPIS G R A T I S ET S I N E ULLĀ OBLIGATIONE. NAM LEO LATINUS PUTAT HOMINIBUS LATINAM LINGUAM DISCENTIBUS AUT DOCENTIBUS CORDI ESSE VERBA LATINA. SI TAMEN TALES EPISTULAS ACCIPERE NON VIS, RESCRIBE HOC NOBIS: TUM STATIM NOMEN TUUM EX INDICE ACCEPTORUM TOLLEMUS.

HŌC TEMPORE DUO FERĒ MILIA HOMINUM LATINĒ DOCTORUM ACCIPIUNT EPISTULAS LEONINAS ELECTRONICĒ MISSAS. EPISTULAS LEONINAS I-CCXXXIX INVENIES IN INTERRETI SUB HAC INSCRIPTIONE, QUAE SEQUITUR:

<http://ephemeris.alcuinus.net/leonina/>

MAXIMĒ ID CURAMUS, UT COPIAM VERBORUM LATINORUM CONVENIENTER AUGEAMUS ET TEXTŪS MODERNOS CUIUSVIS ARGUMENTI QUAM OPTIMĒ IN LATINUM SERMONEM CONVERTAMUS. ROGATUR, UT MANUSCRIPTA MITTANTUR VIĀ ELECTRONICĀ. MENDA SIVE GRAMMATICA SIVE METRICA, QUOAD FIERI POTEST, TACITĒ TOLLUNTUR.

EN HABES EPISTULAM LEONINAM

DUCENTESIMAM QUADRAGESIMAM SECUNDAM (242) !

ARGUMENTA

PRAEFATIUNCULA	03
TEMPUS FUGIT AMOR MANET	04
CHRONOGRAMMATA HERBERTIANA	05-07
CHRONOGRAMMATA DEMMINGIANA	08-09
CHRONOGRAMMATA RÖSSLERIANA	10-15
VOCABULA ARMORUM: polybolum – harma – manuballista antiharmatica ...	16-21
NARRATIUNCULAE PUERI MALE MORATI (XI) (<i>Thoma/LL</i>).....	22-31
MYTHI GRAECORUM (<i>Schwab/LL</i>): Theseus et Phaedra.....	32-38
HISTORIA LAVANDULAE	39-51
LIBRI LEONIS LATINI	52-55

PRAEFATIUNCULA

LEO LATINUS OMNIBUS HOMINIBUS LATINITATIS AMANTIBUS
SAL.PL.DIC.

Cara Lectrix, Care Lector,

utinam restet tibi sat multum otii, quo helluaris hac scriptiunculâ Leoninâ! Leo enim tibi praebet haud pauca delectabilia et lectu dignissima: dictum pulcherrimum quod est TEMPUS FUGIT AMOR MANET, chronogrammata Herbertiana et Demmingiana et Rössleriana artificiosissimê confecta, lexicographica militaria (ne umquam desinatis favere Orbi Picto Hexaglotto, cui perficiendo Leo insudat die noctuque), narratiunculam pueri male môrati a Ludovico Thomâ lepidissimê narratam a Leone togâ indutam, mythum Thesei et Phaedrae necnon historiam lavandulae plantulae fragrantissimae.

*Ergo – ut ait Apuleius Madaurensis in Asini Aurei prooemio -
»Lector (Lectrixve) intende: laetaberis«. Pancraticê vale et perge
mihi favere. Medullitus te salutat*

Dr. Nicolaus Groß

Sodalis Academiae Latinitati Fovendae

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

Senden ex oppidulo Bavariae Suebicae,

Die Mercurii

25. m. Augusti a.2021

TEMPUS FUGIT AMOR MANET

<https://www.youtube.com/watch?v=uoFh4KwU66I> cfr Tempus Fugit - Amor Manet –
cinema breve a Matthiâ Eiban confectum, Top 99 - 99Fire-Films-Award 2014

CHRONOGRAMMATA HERBERTIANA

Chronogrammata a Patre Herberto Douteil Brasiliensi artificiose confecta.

Zum 30. Mai, dem **Fest der Allerheiligsten Dreifaltigkeit**:

Wie kann man ein Chronogramm über die Hl. Dreifaltigkeit schreiben, ohne gleich fast einen kleinen theologischen Traktat zu verfassen?? – es sei denn, man schriebe dies:

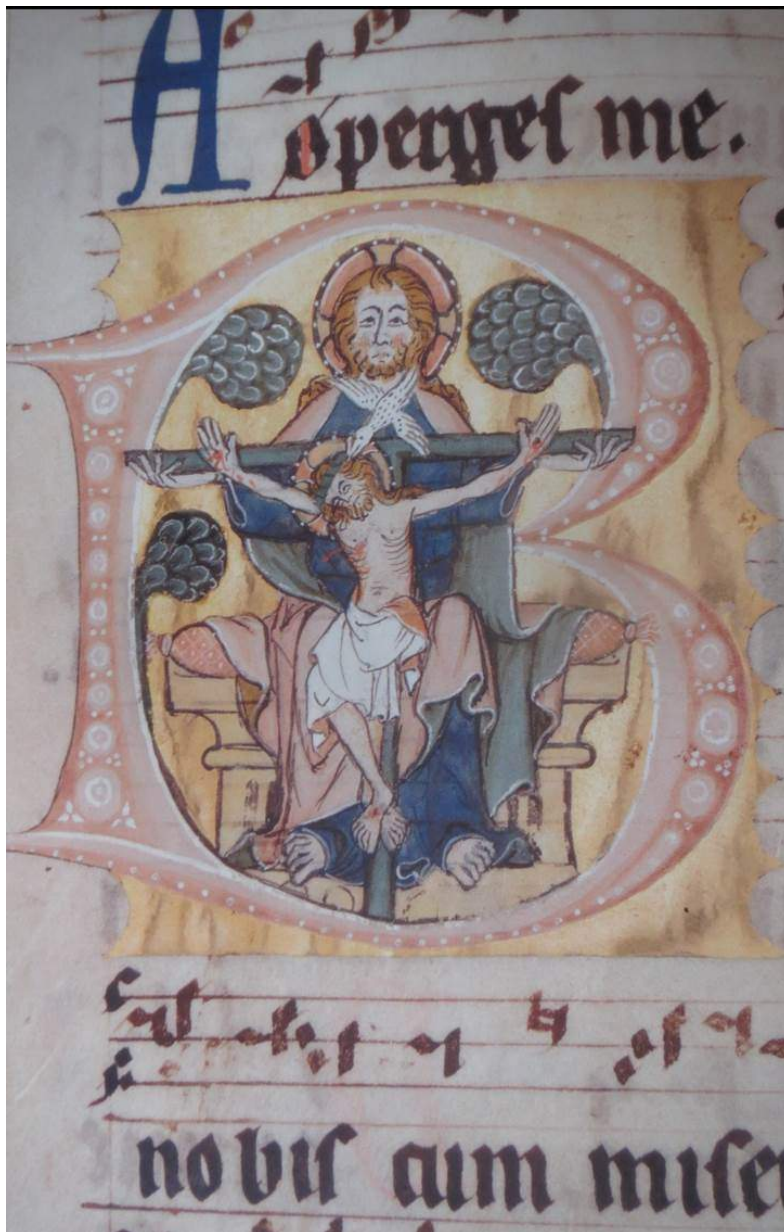
2020* nos tres **VnVM sVMV**s. – Wir drei sind eins.

Quintin Massys (1465/66-1530), Dreifaltigkeit, linker Teil eines Flügelaltars, München, Alte Pinakothek, Foto: Hildegard Schuhmann

2021* **IesVs** **ChrIstVs** **patIens** **CrVCI** **affIXVs** **est nobIs** **totIs** **L VX** **atqVe** **Vera** **effIgIes** **fortIs** **MIsErICorDIae** **TrInItatIs**. - Jesus Christus, der am Kreuz angenagelt leidet, ist für uns alle ein Licht und ein wahres Abbild der starke Barmherzigkeit der Dreifaltigkeit.

2021* **aMor** **PatrIs** **aeternI** **et** **VnIgenItI**, **saCer** **fons** **totIVs** **bonItatIs** **SpIrItVs** **ParaCLYte**, **VenI** **nobIs** **torrens** **CarItatIs** **e** **thesaVRIs** **Ingens** **TrInItatIs**, **VirtVte** **pIetatIs** **et** **VItae** **CorDa** **nostra** **VIserere** –AHMA 54, S. 247 – Des ewigen Vaters und des eingeborenen Sohnes Liebe, heil'ge, unerschöpfliche Quelle alles Guten, Heil'ger Geist, Parakletus! Aus den Tiefen der Dreieinheit komm zu uns, o Strom der frommen Liebe, dring mit der Kraft des Lebens in unsere Herzen ein! – Cantalamessa, Komm, Schöpfer Geist – S. 175-176

Dreifaltigkeit: Codex Gisle aus Zisterzienserinnenkloster Marienbrunn bei Osnabrück, 1300, copyright: Quaternio-Verlag, Luzern

2021* a**M**or **T**r**I**n**I**tat**I**s est fons ben**I**gna et **I**nf**I**n**I**ta **I**n se **I**pso a**D** **I**ntra et pro nob**I**s a**D** e**X**tra. – Die Liebe der Dreifaltigkeit ist gütige Quell- und Endpunkt in sich selbst nach drinnen und für uns nach draußen.

2021* bene**D**ICta s**I**t a nob**I**s san**C**ta **T**r**I**n**I**tas atq**V**e **I**n**D**I**V**isa **V**n**I**tas, bene**D**ICt**V**s s**I**t Pater, **F**IL**I**V**S** **V**n**I**gen**I**t**V**s, s**I**t et Sp**I**r**I**t**V**s San**C**t**V**s **V**er**I**tat**I**s. – Gepriesen sei von uns die heilige Dreifaltigkeit und ungeteilte Einheit, gepriesen sei der Vater und der eingeborene Sohn und der Heilige Geist der Wahrheit.

„Notgottes“, Vera Icon, um 1415, Fragment eines Diptychons, Ungekannter Meister von Sankt Laurenz, Wallraf-Richartz-Museum, Köln, Foto: Paul Badde

CHRONOGRAMMA DEMMINGIANUM

Hanseatischer Sonntagsgruß! HD

Zum 23. August 2021, dem bevorstehenden internationalen Tag der Erinnerung an den Sklavenhandel und seine Abschaffung, aber auch wider jegliche Sklaverei, insbesondere politische und religiöse!

NVMQVAM

SERVITVS

ALTERUM CHRONOGRAMMA DEMMINGIANUM

Gruß aus Münster. D.

ESTHER BEI ANARO SVPERSTES HORRORIS HOLOCIVSTICI INEXHAVSTA
VIVIDA INSTANS PROPVGNATRIX AEQVITATIS IVSTITIAE PACIS LIBERTATIS
SENEX NONAGINTA SEX ANNORVM EXIIIT E VITA

Esther Bejanaro, Überlebende der Greuel des Holocaust, unermüdliche, leidenschaftliche, hartnäckige Kämpferin für Gleichheit, Gerechtigkeit, Frieden und Freiheit, ist im hohen Alter von 96 Jahren verstorben.

hdf

CHRONOGRAMMATA RÖSSLERIANA

Jarosław Dąbrowski

„Jaroslav Dombrowski“ (Nom de Guerre)

* 13. November 1836 in Żytomierz

† 23. Mai 1871 in Paris

Jarosław Dąbrowski war ein polnischer revolutionärer Demokrat, Führer der „Roten“ im Januaraufstand von 1863 in Polen und 1871 Oberbefehlshaber der Pariser Kommune in Frankreich. Am 23. Mai 1871 fiel er beim Barrikadenkampf am Montmartre in Paris.

Jaroslav Dombrowski

factor libertatis polonicus

revolutionista fortis

quinquages triginta annis ante

X kal. iunias Ivetiae interiit

aetatis XXXIV

mmxxi

Am 23. Mai vor 150 Jahren ist der polnische Freiheitskämpfer und tapfere Revolutionär Jaroslav Dombrowski 34jährig in Paris (im Kampf) gefallen.

Bob Dylan

eigentlich Robert Allen Zimmerman

* 24. Mai 1941 in Duluth, Minnesota

bob dylan

in signis Cantor carmina faciens

octogenario fortuna salvusque

mmxxi

Bob Dylan – ein berühmter Singer-Songwriter.

Zum 80. Geburtstag Gesundheit und Glück.

Bob Dylan

eigentlich Robert Allen Zimmerman

* 24. Mai 1941 in Duluth, Minnesota

qVater vIgInti annIs ante

ix kal. ivnias natVs

robertVs dylan

vir praeMio nobeliano laVreatVs

vIVat CresCat floreat

mmxxi

Am 24. Mai feiert
Bob Dylan (eigentl. Robert Zimmerman)
seinen 80 Geburtstag.
Der (Literatur)Nobelpreisträger
lebe, blühe und gedeihe!

Bob Dylan

eigentlich Robert Allen Zimmerman

* 24. Mai 1941 in Duluth, Minnesota

bob dylan

in signis Cantor Carmina faciens

octogenario fortuna salvsqve

* * *

quater viginti annis ante

ix kal. ivnias natvs

robertvs dylan

vir prae mio nobeliano laureatvs

vivat Crescat floreat

Beda Venerabilis

(Gedenktag 25. Mai)

für Pater Herbert

bedavenerabilis

fortis Coenobita anglicus ordinis Sancti benedicti

oret pro nobis

* * *

bedavenerabilis

anglosaxo

Coenobita ecclesiae Catholicae

vir studiosus

theologus atque historiographus strenuus

oret pro nobis peccatoribus

mmxxi

Amalie Dietrich

(geborene Nelle)

* 26. Mai 1821 in Siebenlehn, Sachsen
 † 9. März 1891 in Rendsburg

ante qVater qVinqVagInta annos

vii kal. ivnias nata

amalia dietrich

bona speCVlatrix ac Venatrix natVrae

mmxxi

Am 26. Mai vor 200 Jahren wurde die große Naturforscherin Amalie Dietrich geboren.

NONNULLA VOCABULA ARMORUM¹:

POLYBOLUM – HARMA – MANUBALLISTA ANTIHARMATICA

**(PONS Bildwörterbuch 2.ed., Stuttgart 2014,
p.891,893,895)**

ex Orbe Picto pentaglotto excerpta et Latinê reddita

CORBEIL, Jean-Claude/ ARCHAMBAULT, Ariane:

PONS Bildwörterbuch Deutsch-Englisch-Französisch-Spanisch-Italienisch.

Stuttgart (Ernst Klett Sprachen), ed.2, a.2014

= id., **The Visual Dictionary, Montreal/ Quebec/Canada** (QA International, a division of Les Éditions Québec Amérique inc.) ed.4, a.2011.

In hōc Orbe Picto mirabili 40.000 (quadraginta milia) notionum imaginibus sunt illustrata et quinque linguis Europaeis denominata: Theodiscâ et Anglicâ et Francogallicâ et Hispanicâ et Italicâ. Nos autem coepimus addere vocabula Latina, quorum hōc loco praebemus partem primam, quae spectat ad astronomiam. Provinciae rerum, quarum imagines et vocabula in Klettiani Orbis Picti paginis 1072 (mille septuaginta duabus) inveniuntur, sunt hae quae sequuntur:

I. ASTRONOMIA – II. TERRA – III. REGNUM PLANTARUM – IV. REGNUM ANIMALIUM – V. HOMO – VI. NUTRIMENTA ET INSTRUMENTA COQUINARIA – VII. DOMESTICA – VIII. PLASSATIO DOMESTICA ET OPERA HORTULANA – IX. VESTIMENTA – X. INSTRUMENTA PERSONALIA – XI. ARS ET ARCHITECTURA – XII. COMMUNICATIO ET INSTRUMENTA GRAPHEICA – XIII. TRANSPORTATIO ET VEHICULA – XIV. ENERGIA – XV. SCIENTIAE – XVI. URBS – XVII. POLITICA – XVIII. ARMA – IXX. SECURITAS – XX.VALETUDO. – XXI.ATHLETICA ET LUDICRA.

Babae, quanta copia! quanta ubertas! quanta multiplicitas! Qui Orbis Pictus etiam lexicographis Latinitatis recentioris est aurifodina et cornu copiae. Nam iidem vocabulis linguarum, praesertim Romanicarum, in eodem indicatis usi saepe perfacile inveniunt vocabulum Latinissimum. En cara Lectrix, care Lector, habeas novam partem huius enchiridii singularis vocabulis Latinis ditificatam.

**Dr.Nicolaus Groß
LEO LATINUS**

<http://www.leolatinus.com/>

¹ cfr EL 163, p.5-8: VOCABULA ARTIUM ET ARCHITECTURAE (VIII); EL 185, p.21-27 (IX); 186; 187; 188; 189; 190; 191; 192; 193; 194; 195;196.;197. cfr indices: AUTOBIROTA & BIROTA. – FERRIVIA – NAVIS – AEROPLANUM – MACHINA – ENERGIA – SCIENTIAE – URBS - POLITICA.

POLYBOLUM, POLYBOLI N.

leichtes Maschinen- gewehr	light machine gun	fusil mitrailleur	fusil ametrallador	mitragliatrice leggera	*polybolon leve
					[1. cfr Egger, Latinitas 1978, p.124; cfr Liddell-Scott, p.1437: <i>᾽πολυβόλος, -ον throwing many missiles, καταπάλτης</i> ; cfr neogr. <i>πολυβόλον</i>]
Deckel	cover	couvre-culasse	cubierta	coperchio di alimentazione	operculum , -ī n.
Kimme	rear sight	hausse	alza	tacca di mira	+crēna , -ae f. [Helfer, Lexicon Auxiliare,, 3.ed., Saarbrücken 1991, p.307 s.v. Kimme]
Tragegriff	carrying handle	poignée de transport	empuñadura	maniglia per il trasporto	manubrium trānsportandī
Kühlmantel für den Lauf	barrel jacket	manchon de refroidissement	manguito de enfriamiento	manicotto di raffreddamento	manica refrīgerātōria
Rohr	barrel	canon	cañón	canna	fistula , -ae f. [Caspar Schott, Technica curiosa sive mirabilia artis Nürnberg 1664, p.249]
Kornhalter mit Korn	front sight housing	protège-guidon	punto de mira	mirino	grānum grānīque tenāculum
Feuerdämpfer	flash hider	cache-flammes	apagallama	spagnifiamma	*flammīpulum , -ī n.
Zweibein	bipod	bipied	bipode	bipiede	bipēs , bipedis m.
Gaskolben	gas cylinder	cylindre des gaz	cilindro del gas	cilindro del gas	cylindrus *gāsicus
Abzug	trigger	détente	gatillo	grilletto	manucla , -ae f. [VITRUV.10,10,4]
Pistolengriff	pistol grip	poignée-pistolet	pistoleta	impugnatura a pistola	manubrium *pistolīarium
Schulterstütze	butt	crosse	culata	calcio	umerāle , -is n.

HARMA, HARMATIS N.

Panzer	tank	char d'assaut	carro de combate	carro armato	*harma, -atis n. [cfr LIDDELL-SCOTT, p.242, s.v. ἄρμα, ατος, τό, chariot, esp. war-chariot , ll. 5.231, etc...". --- cfr neogr. ἄρμα μάχης]. --- liceat fingere adiectiva, q.s. *harmaticus, -a, -um er *antiharmaticus, -a, -um]	
Kommandantenstand	commander's seat	poste de commandement	asiento del comandante	posto del comandante	sēdēs ducis	
Munitionsbehälter	ammunition stowage	casier à munitions	depósito de municiones	castello per munizioni	*pyrobolothēca, -ae f.	
Luke	hatch	écouille	escotilla	portello	apertūra, -ae f.	
Motor	engine	moteur	motor	motore	*mōtrum, -ī n.	
Panzer	armour	blindage	blindaje	corazza	lōrica, -ae f. [OLD p.1044, s.v. lorica, 2 b): " a protective layer or coating (for a surface)...non patietur lorica testacea laedi laterem VITR.2.8.18"]]	
Kettenrad	sprocket wheel	barbotin	rueda motriz	ruota dentata motrice	rota catēnāria	
Kettenschuh	track shoe	chenille	oruga	cingolo	ērūca, -ae f.	
Kettenblende	armoured plate	préblindage	placa blindada	piastra di protezione del cingolo	tegimen ērūcae	
Panzerturm	turret	tourelle mobile	torreta giratoria	torretta	turricula, -ae f.	
Laufrolle	wheel	roue	rueda	ruota portante	rota cursōria	
Kettenplatte	track link	patin de	patín de oruga	maglia del cingolo	+patinus ērūcae	

		chenille				
Rauchabsauger	fume extractor	dégageur de fumée	extractor de humo	estrattore dei gas combusti	*fūmivorāculum, -ī n. [cfr perforaculum GLOSS.2,146,10; cfr Hoyer-Kreuter, Technologisches Wörterbuch, tom.I, deutsch – englisch – französisch, Berlin/Heidelberg 1932, p.529, s.v. rauchverzehrend: “fumivorous, smoke-consuming; fumivore”]	
Geschützrohr	gun	canon	cañon	cannone	cannō, -ōnis m.	
Scheinwerfer	head light	phare	faro	proiettore	lūmināre, -is n. [ThLL VII 2 1823,58, Eichenseer, Latinitas Viva, Pars lexicalis, Saarbrücken 1981, p.44]	
Treibstofftank	fuel tank	réservoir à carburant	depósito del combustible	serbatoio del carburante	immissārium *benzīnī	
Fahrerstand	driver’s seat	poste de pilotage	asiento del piloto	posto del conducente	sēdēs *harmatistae [2. *harmatistēs, -ae m. Auriga harmatis. cfr ἀρματίζομαι, cfr *autocinetistēs, -ae m.]	
Entschärfer für Rauchbomben	smoke bomb discharger	lance-pots fumigènes	lanzador de bombas fumígenas	lancia-fumogeni	īnstrūmentum *bombās fūmificās mītīgandī [3. PLAUT.ap.Varronem ling.7,38: cocus fumificus]	
Rundblickperiskop	periscopic sight	viseur périscopique	mira periscópica	periscopio	*periscopium, -ī n.	
Maschinengewehr	machine gun	mitrailleuse	ametralladora	mitragliatrice	*polybolum, -ī n. [1. cfr Egger, Latinitas 1978, p.124; cfr Liddell-Scott, p.1437: *πολυβόλος, -ον <i>throwing many missiles, καταπάλτης</i> ”; cfr neogr. πολυβόλον]	
Stand des Richtschützen	gunner’s sight	épiscopie du tireur	mira del tirador	iposcopio	*episcopium, -ī n.	
Antenne	antenna	antenne	antena	antenna	antenna, -ae f.	

MANUBALLISTA ANTIHARMATICA

Panzerfaust, rückstoßfreie Panzerabwehr- handwaffe rückstoßfreies Geschütz	rocket-propelled grenade recoilless rifle	lance- roquettes canon sans recul	granada propulsada por cohete cañón sin retroceso	RPG (lanciarazzi) cannone senza rinculo	manuballista *antiharmatica (manuballista repercussiōnis expers) cfr neogr. αντιαρματικό ρουκετοβόλο [*harmaticus, adi., cfr *harma, -atis n. currus bellicus]
Rohr	barrel	tube	cañón	tubo di lancio	tubus , -ī m.
Schulterstütze	shoulder rest	épaulière	apoyo de espalda	appoggio della spalla	umerāle , -is n. [Helfer, Lexicon Auxiliare., 3.ed., Saarbrücken 1991, p.239 s.v. Gewehrkolben: humerale, -is n.]
Feststellhebel für Venturidüse	venturi fastening lever	levier de fixation de venturi	palanca de fijación del venturi	leva de fissaggio del venturi	+fixōrium *spargibulī Ventūriānī [1. cfr Ducange s.v. fixorium: "Clavus vel fixorium, quo aliquid firmatur"]
Venturidüse	venturi	venturi	venturi	venturi	*spargibulum Ventūriānum
Zündmechanismus	firing mechanism	mécanisme de tir	mecanismo de disparo	congegno di sparo	mēchanismus accēnsīvus

Spannhebel	cocking lever	levier d'armement	palanca de armar	leva d'armamento	vectculus *tēnsōrius [2. cfr Adolf Holzmann, Neues und möglichst vollständiges Lateinisch- Deutsches und Deutsch-Lateinisches Taschenwörterbuch, Zweyter Theil, Augsburg und Leipzig 1813, p.420: "Scherbeutel, folliculus tensorius"]
Abzug	trigger	détente	gatillo	grilletto	manucla, -ae f. [VITRUV.10,10,4]
vorderer Haltegriff	front grip	poignée avant	empuñadura delantera	impugnatura anteriori	manubrium anterius
Panzerabwehrgeschos s	antitank rocket	projectile antichar	cohete anticarro	proiettile anticarro	tēlum *antiharmaticum

POLYBOLUM – HARMA – MANUBALLISTAM ANTIHARMATICAM

AD ORBEM PICTUM HEXAGLOTTUM COMPONENDUM

LATINE

DENOMINAVIT

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

NARRATIUNCULAE

PUERI

MALE MŌRATI

(Lausbubengeschichten)

Quas scripsit

LUDOVICUS THOMA

in Latinum convertit

NICOLAUS GROSS

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

PARS DECIMA: Bona proposita (*Gute Vorsätze*)

Pars I: De Gretulâ Vollbeck EL 144, 4-12; pars II: De primo amore meo EL 145, 7-14; Pars III: Magister Puellulus EL 155, 4-16; Pars IV: Feriis quae facta sint EL 164, 14-23; Pars V: Sponsalia EL 169, 13-19; Pars VI: Nuptiae 173,12-20; PARS VII: De Periurio EL 205, 15-22; PARS VIII: De avunculo Francisco EL 218, 7-10; PARS IX: De infantulo EL 220, 13-18; PARS X: Bona proposita EL 226, 07-15.

LUDWIG THOMA

(1867-1921)

Circa a.1909 pinxit Karl Klimsch.

Ludovicum iuvenem cum pertaedeat se iterum iterumque submittere licentiae magistrorum ceterorumque hominum, qui putantur esse auctoritates, audax consilium capit unum post alterum, quo quam bellissimê calcitret contra stimulum civium abderitanorum.

Ludovicus Thoma his in narratiunculis satiricis, quae specie tantum sunt pueriles, mirifico ingenio comico stupendâque subtilitate mores describendi systema scholae vilelmianum et clericalismum integumentis dissimulationis fallacissimae evolvit denudatque.

Eius »Narratiunculis pueri male môrati« lepidissimis animi lectorum usque hodie non desinunt mirabiliter delectari.

PARS UNDECIMA (XI)

De puero honesto (*Der vornehme Knabe*)

Ad agricolam *Maculosum*¹ aestate vênit quaedam familia. Quae est valdê generosa necnon vênit ex Borussiâ.

Cum eiusdem sarcinae afferrentur, fui in statione ferriviariâ et minister stationis dixit necessarium esse, ut illi haberent multum pecuniae, nam omnes viduli confecti essent e mollissimo corio Russico².

Mater autem mea: »Ludovice« inquit, »illi cum sint homines elegantes, oportet illos semper salutes quam urbanissimê«.

Ille vir erat barbâ canâ, illiusque caligae clarê crepabant. Illa mulier semper erat digitabulis induta, et si qui locus pavimenti erat umidus, illa „*huh!*“ clamans vestem tollebat.

Primo die quo illi hîc adessent, per vicum ambulaverunt. Ille vir domos aspectans pede constitit. Tum audivi illum dicentem: »Velim scire, quânam re illi homines vitam sustentent«.

Nos vespere visitaverunt modo cenantes. Mater mea salutavit, necnon Annula. Tum ille vir vênit unâ cum uxore suâ et interrogavit: »Quidnam hîc comeditis?« Comêdimus autem pulmones cum globulis, et mater mea hoc illi dixit. Tum ille rogavit, num semper comederemus globulos, illiusque uxor nos aspexit perspicillo

¹ orig. *Scheckbauer*. <https://www.bayrisches-woerterbuch.de/scheck-derdie/>: „Scheck, der/die Schecke, Tier mit scheckigem Fell (Pferd, Rind)“. Nonne „*Scheckbauer*“ est is, qui colit vaccas maculosas?

² orig. *Juchtenleder*.

nasicipite¹. Quod perspicillum non fuit verê nasiceps, sed parvo conto instructum et ab illâ poterat aperiri claudique.

Mater mea mihi dixit: »Surge, Ludovice, dominosque saluta«, et ego salutavi.

Deinde ille vir me rogavit, qualisnam discipulus essem, et ego respondi me esse discipulum Latinitatis. Mater autem mea dixit: »Ludovicus fuit in classe primâ eique licet ascendere. In institutione Latinâ accepit notam secundam«.

Ille caput meum palpans dixit: »En puerum sagacem! Licet tibi aliquando ad me venire et ludere cum Arthuro meo. Qui est tuae aetatis«.

Tum ex matre meâ quaesivit, quantum pecuniae acciperet in mense, et illa vehementer erubescens respondit se accipere centum decem marcas.

Ille autem uxorem aspiciens dixit: »Heus Aemilia, illi accipiunt ne quadraginta quidem thaleros«.

Et illa denuo perspicillum nasiceps oculis obtulit.

Deinde cum abirent ille tam clarê dixit, ut audiremus: »Utinam scirem, quânam re isti homines vitam sustentent.«

Postridie vidi Arthurum. Qui non erat tantâ staturâ quam ego et longis capillis umeros attingentibus necnon pedibus pertenuibus. Hoc vidi, quia is indutus erat bracis follicantibus². Ei adfuit vir cuius naso perspicillum erat impositum. Qui fuit Arthuri instructor. Iidem stabant apud *Rafenauerum*, ubi homines fenum converrebant.

Arthurus autem digito illos indicans interrogavit: »Quidnam illi faciunt?« Tum instructor: »Illi« inquit »fenum converrunt. Quod si satis torrefactum erit, pecora eodem cibabuntur«.

Apud me fuit *Laurentius Maculosus*³, et nos abdideramus, ne audiretur risus noster fortissimus.

Cum cenaremus, mater mihi dixit: »Dominus reveniens dixit, ut post meridiem visitares filium suum«. Dixi me malle piscatum ire cum Laurentio, sed Anna statim in me invectus dixit me nolle ambulare nisi cum rupicibus⁴ agrestibus, et mater: »Decet te« inquit »esse cum hominibus elegantibus. Quo fit, ut discas mores bonos.«

¹ *perspicillum nāsiceps* orig. *Zwicker*.

² *brācae follicantēs* orig. *Pumphose*.

³ *Laurentius Maculōsus* orig. *der Scheck Lorenz*.

⁴ *rupex*, -icis m. orig. *Bauernlümme*. cfr Karl Ernst Georges: Ausführliches lateinisch-deutsches Handwörterbuch. Hannover 1918 (Nachdruck Darmstadt 1998), Band 2, Sp. 2429-2430: "*rupex*, icis, m. (*rupes*), der

Tum debui cum Arthuro ambulare, sed hoc me non delectavit. Manibus lautis et veste pulchrâ indutâ illuc profectus sum. Illi homines modo cafeam bibebant, cum ego vëni. Dominus adfuit et Domina et puella; quae fuit aetate Annae nostrae, sed pulchrius induta multoque crassior. Necnon adfuit instructor unâ cum Arthuro.

Dominus: »Hic« inquit »est amicus noster iuvenis. Arthure, porrige ei manum!« Deinde autem ex me quaesivit: »Hôc quoque die comedistis globulos?«

Dixi nos non comedisse globulos et consedi et accepi cafeam. Quae fuit inertissima¹. Arthurus autem nihil dicens semper me aspectabat, et instructor considebat perquam tranquillus.

Tum dominus ex eo quaesivit, num Arthurus pensum suum iam finivisset, et instructor dixit illum finivisse; inesse quidem nonnulla menda, sed iam animadverti Arthurum discendo progressum esse.

Tum dominus dixit: »Hoc est pulchrum, et tibi licet hodie post meridiem sôli ambulare, quia iuvenis discipulus Latinitatis ludet cum Arthuro«.

Instructor surrexit, dominus ei dedit sigarum² et dixit, ut attenderet, quia sigarum esset perbonum.

Illo profecto dominus: »En quam feliciter isti iuveni successit, ut a nobis abduceretur. Hôc modo îdem spectat multa pulchra«.

At puella crassa dixit: »Mihi videtur ille molestissimus; nam me aspectat oculis voluptuosis. Timeo, ne mox ita carmina pangat ut ille qui antea fuit apud nos«.

Arthurus autem et ego mox surreximus, et ille dixit se velle mihi monstrare crepundia sua.

Qui habuit navem vaporariam. Eadem, quando elaterem³ convolveras, bellulê natabat. Huic navi inerant etiam multi milites plumbei atque nautae, et Arthurus dixit eandem navem esse bellicam et appellari »Borussiam«. At cum apud agricolam Maculosum minus esset aquae, quam ut appareret, per quantam distantiam navis posset natate, dixi

Steinblock, attrib. = steinern, ... roher, ungebildeter, bäuerischer Mensch, ein Klotz, ein **Rüpel**, Lucil. 1121. Gell. 13, 9, 5. Tert. de pall. 4 u.a.“.

¹ **iners**, inertis orig. *fad.* cfr OLD p.892 s.v.iners: 5 c: “(of food) tasteless, insipid.... Vmber curuat aperlances carnem uitantis inertem HOR. sat. 2.4.41; blitum iners uidetur ac sine sapore aut acrimonia ulla PLIN.nat.20. 252; salem inertem PLIN.nat.31.82“.

² ***sigarum**, -ī n. orig. *Zigarre*. cfr Angelo Perugini, Dizionario Italiano-Latino. Vatikan (Libreria Editrice Vaticana) 1976, p.1929.

³ ***elatēr**, elatēris m. *Feder (mech.)* Ronald Edward Latham, Revised medieval Latin word-list from British and Irish sources. Oxford 1965, p.162

necessarium esse, ut iremus ad Rafenauerum, quia ibi esset stagnum, ut delectaremur.

Arthurus statim gavisus est, et ego navem vaporariam manu mecum tuli.

At atta eius vocavit: »Heus pueri, quonam itis?« Tum ei dixi nos velle navem imponere stagno Rafenaueriano, ut bene nataret.

Mulier autem dixit: »At tibi non licet gerere istam navem. Nam tibi est nimis ponderosa«. Ego dixi me esse navem gessurum, et atta Arthuri risit et dixit: »Iste est Bavarus robustus. Qui omni die comedit pulmones et globulos. Hahaha!«

Nos autem perreximus prodire post agricolam Maculosum, trans pratum magnum.

Arthurus autem ex me quaesivit: »Nonne tu es robustus?«

Dixi facile fieri posse, ut ego luctando eum humum depellerem, si vellet hoc experiri.

At ille non ausus mecum luctari dixit se optare, ut esset robustior, quam ut a sorore supprimeretur.

Rogavi, num Arthurus a sorore vapularet.

Ille dixit se non vapulare, sed se, si ipse notam malam accepisset, a sorore suâ, quae esset sapientiae praecocissimae, semper superbê doceri, quasi illi esset ius hoc faciendi.

Dixi me hoc iam scire; hoc facere omnes puellas, sed oportere, ne pueri hoc paterentur. Perquam facile esse Arthuro illas impedire, ne pergerent hoc facere, eo quod illis probê timorem iniceret.

Arthurus rogavit, quonam modo hoc fieri posset, et ego dixi lecto puellae imponendam esse caeciliam¹. Si tali bestiae incumberent, illas frigêre ideoque clamare terribiliter. Tum puellas promittere, ne umquam vellent iudicare sapientiâ praecocissimâ.

Arthurus dixit se non audere caeciliam lecto imponere, quia fieri posse, ut propter hoc facinus vapularet. At ego dixi eum, si semper plâgas timeret, numquam delectatum iri; tum mihi puer promisit se hoc facturum esse. Equidem perquam gavisus sum, quia crassa illa puella mihi minimê placuit, et cogitavi istam oculos etiam latius aperturam esse, si sentiret caeciliam. Arthurus rogavit, num quam bestiam huiusmodi invenirem. Respondi me posse capere multas caecilias, quia novissem nidum horum reptilium in serratrinâ situm.

¹ **caecilia**, -ae f. orig. *Blindschleiche*, i.e. lacerta quaedam pedum expers.

Necnon in mentem mihi incidit fortasse bonum esse etiam instructoris lecto imponere caeciliam. Hoc placuit Arthuro, qui dixit se certê hoc facinus facturum esse, nam instructorem, si caeciliam expertus esset, tam vehementer timere, ut fortasse abiret. Me rogavit, num ego non haberem instructorem, et ego dixi matrem meam minus pecuniae habere quam ut solvere posset pro instructore. Tum Arthurus: »Hoc« inquit »verum est. Tales viri multo constant, et nihil accipio ex istis nisi molestiam. Ultimus instructor, quem habuimus, carmina pangebatur in sororem meam eademque pocillo illius cafeario supponebat; tum istum fugavimus«. Rogavi, quare ille carmina pepigisset et quare pangere illi non licuisset.

Tum Arthurus dixit: »O quam stultus es. Ille enim in amorem incidit sororis meae, quae hoc statim animadvertit, quia ab isto semper aspectabatur oculis voluptuosis. Itaque oportuit ut istum fugaremus.« Equidem cogitavi quam stultus fuisset ille, quod tantum laborasset crassae istius puellae causâ, quam ego certissimê non cuperem aspectare meque gaudere, nisi ista puella adesset.

Deinde venimus ad stagnum Rafenauerianum, et navem vaporariam stagno imposuimus. Rotae bene operatae sunt, ut navis aliquantum nataret.

Vadavimus etiam in stagnum et Arthurus iterum iterumque clamabat: »Io triumphe! Impetum facite in istos! Ad proelium sitis paratissimi! Agite pueri, iaculamini ex omnibus cannonibus! Sophos, catulastris!« Qui tam vehementer clamavit, ut erubesceret, et ego eum rogavi, quidnam hoc valeret. Arthurus dixit hoc esse proelium navale seque esse Borussum archithalassum¹. Hunc lusum semper ludi a pueris Coloniensibus; primum se fuisse tantummodo nauarchum, sed nunc se esse archithalassum, quia ipse multis proeliis peperisset victoriam.

Deinde clamavit: »Retardate! Retardate! Sinistrorsum! Iaculamini! Vicimus! Vicimus!«

Equidem dixi: »Istud mihi prorsus displicet; stultum est, si nihil movetur. Si proelium fit, oportet fiant fragores. Infundamus pulverem pyrium, ut habeamus delectamenta.« At Arthurus dixit sibi non permissum esse, ut luderet pulvere pyrio, quia hoc esset nimis periculosum. Omnes pueros Colonienses talia proelia committere sine pulvere pyrio.

¹ *archithalassus, -î m. orig. *Admiral*.

At ego Arthurum irrisi, quia non esset archithalassus, nisi iacularetur globos cannonum.

Et dixi me hoc facturum esse, nisi ille auderet; me personam gerere nauarchi, ei nihil restare, nisi ut imperaret.

Tum ille exhilaratus dixit se hoc facere velle. Sed oportere, ut ego mandata sequerer accuratê, quia ipse esset mihi praepositus, et ut ignem efficerem, si ipse clamavisset.

Mecum attuleram fascem pulveris pyrii. Quem semper mecum gero, quia persaepe fabrico capsulas ignivomas¹. Necnon mecum attuleram funiculum igniarium².

Navem vaporariam attraximus. Eidem impositi erant cannones, qui foraminum erant expertes. Tum conatus sum invenire, quânam ratione aliâ posset displosio fieri. Visum mihi est stegâ sublatâ pulverem pyrium supponere, ut fumus exiret e foraminibus ad cannones spectantibus, ut crederentur cannones navi inesse veros.

Hoc feci. Necnon totum fascem pulveris infudi, ut fortius fumaret. Deinde stegam imposui funiculumque igniarium foramini inserui.

Arthurus interrogavit, num crepitus fieret sat bellulus, et ego dixi me quidem putare crepitum factum iri bellissimum. Tum Arthurus rapidissimê post arborem aufûgit et dixit nunc proelium incohatum iri. Iterumque clamavit: »Io triumphe! Heus nauarche, age pugna fortissimê!«

Elatere convoluto navem vaporariam tam diu tenui, usque dum funiculus igniarius arderet. Deinde eam ictu propuli, ut rotae operarentur et funiculus igniarius fumaret.

Hoc fuit delectabile et Arthurus vehementer gavisus est et post arborem mihi mandata dare non desiit.

Rogavit, quare non fieret crepitus. Dixi, crepiturum esse, si funiculus igniarius arsisset usque ad pulverem pyrium.

Tum Arthurus capite porrecto clamavit: »Iaculamini e stegâ puppali!«

Subito ingens fragor factus est et sibilus et fumus crassus fuit supra aquam. Visa est res me praetervolasse, sed iam Arthurus coepit horribiliter ululare et caput manu tenuit. At non fuit nimis malum. Sed Arthuro nihil accidit nisi ex illius fronte effluxit aliquantulum sanguinis, quia res quaedam in eum proiecta erat. Puto eandem rem fuisse militem plumbeum.

¹ **capsula ignivoma** orig. *Speiteufel*.

² **funiculus igniarius** orig. *Zündschnur*.

Sanguinem e facie Arthuri detergi, et is rogavit, ubinam esset navis vaporaria. At nihil iam huius navis restitit nisi pars anterior in aquâ fluctuans. Cetera omnia per aërem disiecta erant. Arthurus lacrimavit, quia putavit se a patre vituperatum iri, quod navis deesset. At ego dixi nobis fore Arthuri patri narrandum rotis bene operantibus navem natantem esse abactam, aut nihil dicendum esse neque domum eundem antequam obtenebresceret. Si sic faceret, neminem scire navem esse destructam, et si quis interrogaret, respondendum ei esse, eam supra esse, sed se nolle nunc nave ludere. Septimanâ autem transactâ Arthuro esse dicendum, navem subito non iam adesse. Fortasse eandem esse surreptam.

Arthurus dixit se hoc velle ita facere et exspectare, usque dum obtenebresceret. At cum de hac re loqueremur, subito post nos strepitus factus est.

Raptim conversus subito vidi Rafenauerum accurrentem. Qui clamavit: »En deprehendi vos, catulastros spurcatissimos, miserrimos!«

Ego statim aufûgi, usque dum advenirem fenile. In idem rapidê me abdidi et illuc conspexi. Arthurus pede constiterat et a Rafenauero accepit alapas. Qui vir est moribus asperrimis.

Et îdem iterum iterumque clamabat: »Isti pueri spurcatissimi aliquando accendent domum meam. Qui furantur mâla mea et furantur pruna et domum meam pulvere pyrio sunt displosuri!«

Omni sententiâ dictâ puero alapam duxit tam vehementem, ut fieret crepitus. Iam sciveram illum indignari de nobis, quia ego atque Laurentius persaepe illi furaremur mâla, sed numquam ab eo deprehensi essemus.

At nunc Rafenauer deprehendit Arthurum, qui vapulavit loco nostrum. Îdem autem cum puerum mulcare finivisset, abiit. Sed deinde pede consistens: »Vae tibi« inquit, »exsecratissime!« alapamque Arthuro superaddidit.

Arthurus autem flebat horribiliter nec clamare desinebat: »Istud narrabo attae meo!«

Prudentius egisset, si aufugisset; nam Rafenauer vehementius anhelasset, quam ut potuisset eum persequi. Ut Rafenauerum aufugias, necesse est arbores circumcurrere, deinde ille pede consistens: »Aliquando« inquit »vos corripiam.«

Ego et Laurentius hoc scimus; sed Arthurus hoc nescivit.

Cum me misereret Arthuri tam miserabiliter flentis, post abitum Rafenaueri illum accurrens dixi ut perferret istanc rem et obduraret. At Arthurus lamentari non desinens semper clamabat: »Tu es nocentissimus; attam meam faciam certiolem«.

Tum ego indignatus dixi stultitiam eius non esse meam culpam. Tum ille dixit me destruxisse navem meque tantum strepitum effecisse, ut agricola adveniret sibi que alapas duceret.

Deinde Arthurus celeriter aufûgit et tantâ voce flevit, ut audiretur longê latêque. Me quidem puderet, si flerem tam vehementer quam puella. Tamen Arthurus dixerat se esse archithalassum.

Cogitavi bonum esse non statim proficisci, sed paululum expectare.

Cum obtenebresceret, domum ii, et submissius praeterii domum agricolae Maculosi, quam ut aliquis me audiret.

Dominus ille et domina et puella crassa erant in trichilâ hortensi¹. Adfuit etiam agricola Maculosus. Trichilam inspexi, quia lumen ardebat. Puto illos de me locutos esse. Dominus semper caput quatiens dixit: »Quisnam hoc praeopinatus erat? En istum puerum male môratum!« Necnon puella crassa dixit: »Iste vult Arthurum lecto meo imponere serpentes. Quis umquam fecit tale facinus indignissimum?« Non iam invitatus sum, sed quandocumque dominus ille me videt, baculo suo sublato vocat: »Te si umquam tenebo correptum...!« At ego non sum tam stultus quam Arthurus, qui, si audit persecutorem, pede consistit.

**NARRATIUNCULAS
PUERI MALE MÔRATI
SCRIPSIT
LUDWIG THOMA
IN LATINUM CONVERTIT
LEO LATINUS**

¹**trichila hortensis** orig. *Gartenhaus*. cfr Karl Ernst Georges: Ausführliches lateinisch-deutsches Handwörterbuch. Hannover ⁸1918 (Nachdruck Darmstadt 1998), Band 2, Sp. 3214: „**trichila**, ae, f., *eine aus Rohrstengeln oder belaubten Zweigen gefertigte Laube, die Laubhütte, die Sommerlaube*, Caes. b.c. 3, 96, 1. Ps. Verg. cop. 8. Colum. poët. 10, 394...“

MYTHI GRAECORUM

Theseus et Phaedra

Theseus et Phaedra

http://www.sagen.at/texte/sagen/sagen_klassisches_altertum/gustav_schwab/teil_1/theseusundphaidra.html

Theseus nunc versabatur fatorum in cardine summo. Eo ipso quod conatus est salutem suam petere non solum in periculis subeundis, sed in familiâ condendâ, in magnam miseriam praecipitatus est. Heros cum facinoribus suis florentibus primisque annis adulescentiae Ariadnam, amatam iuventutis suae, a Minoe patre eius ex Cretâ abduceret, eandem Phaedra soror parva comitabatur, quae noluit ab eâ cedere, et, Ariadnâ a Baccho raptâ, Theseum Athenas comitata est, quia non ausa est redire ad patrem tyrannicum. Mortuo demum patre puella efflorescens in Cretam patriam reversa ibidem in domo regiâ Deucalionis fratris, qui filius rēgis Minois maximus nunc dominabatur insulae, adolevit, ut fieret virgo formosa atque prudens.

Hippolytus et Phaedra

Theseus, qui Hippolytâ uxore mortuâ per longum tempus caelebs remanserat; multa de illius venustate audiens speravit illam sibi visum iri lepore atque pulchritudine similem amatae sui primae, sorori illius Ariadnae; Deucalion, novus rex Cretae, heroi etiam haud erat infestus et, Theseo a nuptiis amici sui Thessalici reverso foedus protegendi atque arcendi cum Atheniensibus pepigit. Ad eundem nunc Theseus conversus rogavit, ut daret sibi uxorem Phaedram sororem. Nec eadem Theseo recusata est, et mox filius Aegei virginem Creticam domum duxit, quae reverâ formâ et more Ariadnae amatae olim suae tam similis erat, ut Theseus crederet spem annorum sui juvenilium serâ aetate virili esse expletam. Ne quid felicitatis ei deesset, Phaedra prioribus annis connubii Theseo peperit duos filios, Acamantem et Demophonta. At Phaedra non tam bona erat et fidelis quam erat formosa. Cui placuit Hippolytus, filius rēgis juvenilis, qui erat Phaedrae coequalis, melius quam pater eius senilis. Īdem Hippolytus unicus erat filius, quem Amazona a Theseo abducta coniugi pepererat. Juventute ineunte pater hunc filium Troezena miserat, ut educaretur apud fratres Aethrae matris suae.

Phaedra Theseus Hippolytus

Adultus iuvenis pulcher atque pudicus, qui cum constituisset, ut totam vitam suam dedicaret Dianae deae purae, nullius umquam feminae oculos inspexisset, vênit Athenas et Eleusin, ut ibi mysteria celebranda adiuvaret. Tum primum omnium Phaedra conspexit Hippolytum; quo conspecto maritus ei visus est in iuvenilem vigorem redactus mulierisque animus Hippolyti formâ et innocentîâ ita inflammatus est, ut cuperet impura; sed cupiditatem suam pravam adhuc in pectore reclusit. Iuvene profecto Phaedra in arce Athenarum templum aedificavit in honorem Veneris, ex quo conspici poterat Troezena¹; quod postea appellatum est templum Veneris procul intuitantis. Hîc Phaedra per dies sedebat oculis in mare conversis.

¹ cfr Georges, Ausführliches Lateinisch-deutsches Handwörterbuch, Hannover 1976, tom.II, col.3237: „Troezēn, ēnis, Akk. ēna, f. (Τροιζήνη), eine uralte Stadt in Argolis, unweit der Küste am saronischen Meerbusen, mit dem Hafen Pogon, Residenz des Pittheus, des Großvaters des Theseus. j. Ruinen beim Dorfe Damala, Cic. de off. 3, 48. Nep. Them. 2, 8: Troezen Pittheia u. Pitthea, Ov. met. 6, 418; 15, 296: Thesaia, Stat. Theb. 4, 81. – Nbff. Troezēnē, ēs, f. (Τροιζήνη), Mela 2, 3, 8 (2. § 50); u. Troezēna, ae, f., Schol. Bob. ad Cic. Sest. 67. p. 311, 20 B. – Dav. Troezēnius, a, um (Τροιζήνιος), trözenisch, ager. Plin.: litus, Mela: heros, Lelex, Sohn des Pittheus, Ov. – subst., Troezēniī, ōrum, m., die Einw. von Trözen, die Trözenier, Mela 2. § 49.

Denique cum Theseus iter faceret Troezena, ut consanguineos filiumque sui visitaret, eundem comitata est uxor ibidemque versata est diutius. Hîc quoque diu luctata est cum igne impuro, qui inflammatus erat in pectore suo, solitudinem quaerens sub arbore myrti lacrimando conficiebatur.

Denique autem Phaedra confisa est vetulae nutrici suae, mulieri versutae, quae dominae dedita erat amore caeco insanoque. Eadem nutrix mox iuvenem de novercae amore poenali certiolem fecit. At Hippolytus innocens relationem nutricis audiens taedio correptus est etiamque magis territus est eo quod noverca officii oblîta petivit, ut patrem suum proprium de sede regiâ pelleret et cum adulterâ communicaret sceptrum atque imperium. Iuvenis pertaesus omnibus mulieribus maledicens putavit se sôlo proposito infami audiendo iam contaminatum esse. Cum autem Theseus ab urbe Troezene absens esset – nam hanc occasionem Phaedra captaverat –, Hippolytus declaravit se nullo iam momento temporis velle morari unâ cum Phaedrâ sub eodem tecto et nutrice amissâ foras iit, ut ministerio deae Dianae dominae suae carissimae fungens in silvis venaretur neve umquam domui regiae appropinquaret, antequam pater revertisset, cui animum suum dolorosum effunderet.

Phaedra autem scelestâ petitione recusatâ vitam sustinere non potuit. Animus eius modo mordebatur conscientîâ facinoris nefarii, modo corripiebatur cupiditate inauditâ; denique superavit cupiditas. Theseus reversus uxorem invênit laqueo suspensam, in cuius manu dextrâ convulsivê compressâ epistolam ante mortem ab eâ scriptam, cui verba infuerunt haec quae sequuntur: »Hippolytus studuit honorem meum violare; eius insidias effugiendi una tantum ratio mihi relicta est. Mortua sum, antequam laesi fidem mariti mei«.

Diu Theseus horrore atque taedio perfusus stabat immotus.

Tandem manibus versus caelum sublatis oravit: »O pater Neptune, qui me semper dilexisti tamquam filium germanum, tu mihi olim tria optata concessisti, quae mihi explere voluisti teque mihi praestare propitium paratissimus. Nunc te moneo promissi tui. Unum tantum optatum velim expleatur: Fac ne filius meus exsecratissimus hîc die videat solem occidentem!« Hac exsecratione vix dictâ Hippolytus

venatus domum rediit deque reditu patris certior factus palatium intravit et investigans, unde venirent clamores plorantium, in conspectum patris et ante corpus novercae mortuum vênit. Filius a patre vehementer vituperatus voce tranquillâ respondit: »Mi pater, conscientia mea est virginalis. Bene scio me non tenêri huius facinoris«. At Theseus epistulam novercae obtendens filium sine iudicio e patriâ in exilium pepulit. Hippolytus autem Dianam virginalem, deam sui tutelarem invocans Troezeni alteri suae patriae gemens lacrimansque valedixit. Vespere eiusdem diei nuntius volucer Theseum regem petivit et coram eodem: »Domine et rex« inquit, »Hippolytus filius tuus non iam videt lumen diurnum!« Theseus autem hunc nuntium lento pectore accepit et acerbê subridens: »Estne ille« inquit, »occisus ab hoste, cuius uxorem ita vitiavit ut patris sui?« – Tum nuntius: »Nequaquam, domine! Curru suo necnon tui oris maledicto est occisus!« – Deinde Theseus: »O Neptune« inquit »ergo verum patrem mihi hodie te praestitisti et preces meas explevisti! Sed loquere, nuntie, quomodo filius meus vitam suam finivit, quomodo vitiator honoris mei occisus est clavâ ultionis?« Nuntius autem coepit narrare: »Nos ministri in litore maris equos Hippolyti domini nostri strigillabamus, cum nuntio exilii accepto ipse vênit grege amicorum lamentantium comite nosque iussit equos currûsque parare, ut proficisceremur«. Omnibus paratis Hippolytus manibus versus caelum sublatis oravit: »O Iuppiter, utinam me perdas, si fui vir improbus! Utinam – sive sum vivus sive mortuus – pater meus certior fiat me a se iniustê dehonestari!« Deinde stimulo equestri accepto currum ascendit, habenas corripuit et nobis ministris comitantibus Argos et Epidaurum profectus est. Adveneramus ad vastum lîtus marinum, a dextris conspeximus fluctûs maris, a sinistris saxa e collibus eminentia, cum subito audivimus sonum altissimum tonitruï subterraneo similem. Equi attentis aures arrexerunt nosque omnes timidi circumspeximus quaerentes, undenam iste sonus veniret.

Mari aspecto nobis apparuit unda, quae turris instar versus caelum erecta impedivit, ne litoris partem reliquam et isthmum videremus; mox scaturigo spumosa ingenti cum strepitu super ripam profusa est, in ipsam semitam, per quam ibant equi. At unâ cum undâ saeviente e mari eiectum est monstrum, taurus giganteus, cuius mugitu lîtus et saxa resonabant. Hôc aspectu equo terror repente iniectus est. Tamen dominus noster ad equos dirigendos assuefactus habenis utrâque manu

vehementer arreptis ita usus est ut gubernator habilis utitur gubernaculo.

Tum equi currere cupientes frenum mandentes aurigae inoboedientes aufugerunt. At in viâ planâ prorepturi a monstro marino impediti sunt; in latus cum converterentur, a monstro proximê praetercurrente ad saxa sunt pressi. Denique factum est, ut in altero latere vitûs rotae saxis imponderentur et filius tuus infelix de curru praecipitatus cum curru inverso ab equis ducis expertibus per harenam atque lapides protraheretur.

Haec omnia rapidius facta sunt, quam ut nos ministri comites dominum adiuvaremus. Qui ferê totus contusus equos suos alioquin valdê oboedientes voce submissâ adhortatus de exsecratione paternâ lamentabatur. Saxo quodam Hippolytus ab oculis nostris ablatum est. Monstrum illud marinum evaserat, a terrâ devoratum esse visum est. Ceteris ministris vestigium currûs investigantibus ego huc properavi, o rex, ut tibi filii fatum miserabile enuntiarem!«

His verbis auditis Theseus diu tacitus oculos torpidos in solum defixit. Tandem in cogitatione dubiâ defixus: »De filii miseriâ« inquit »neque gaudeo neque lamento. Utinam eum viderem vivum, ut rogarem cumque eodem de culpâ agerem«. Hic sermo Thesei interruptus est ploratu aniculae cuiusdam, quae cânis capillis volantibus vesteque discissâ instructa appropinquans, ordinibus ministrorum disiunctis ad pedes rēgis Thesei se proiecit. Quae fuit nutrix Phaedrae reginae, quae rumore Hippolyti interitûs miserabilis audito morsu conscientiae affecta tacendi non iam patiens flens atque clamans innocentiam adolescentis culpamque dominae suae patefecit. Theseus miserrimus priusquam animi compos factus est, Hippolytus eius filius contusus, sed adhuc spirans, a ministris lamentantibus in palatium in conspectum patris est allatus.

Theseus in paenitentiam conversurus atque desperatus ad filium morientem se coniecit, qui animo fugaci ultimum collecto ex circumstantibus quaesivit: »Estne innocentia mea cognita?« Nutu viri proximi accepto: »O pater miserrime« inquit, »fraudatissime – tibi ignosco!« et mortuus est.

Hippolytus a Theseo sub eâdem arbore myrti sepultus est, sub quâ olim Phaedra cum amore suo luctata et cuius folia saepe desperata ramis arreptis disciderat; quo loco huic mulieri dilectissimo nunc eius corpus mortuum erat sepultum, nam rex noluit uxorem suam mortuam dehonestare.

MYTHUM
PHAEDRAE ATQUE HIPPOLYTI
A GUSTAVO SCHWAB NARRATUM
IN LATINUM SERMONEM CONVERTIT
LEO LATINUS

HISTORIA LAVANDULAE

https://de.wikipedia.org/wiki/Echter_Lavendel

Lavandula angustifolia (synonyma: *Lavandula officinalis*, *Lavandula vera*) est species plantarum generis *Lavandulae* et familiae *Lamiacearum*. Quae adhibetur praecipuê ad ornamenta aut ad fragrantias fabricandas, praeterea haec planta adhibetur ad usum medicinalem.

systematica

Euasterides I

Ordo:

Lamiales

Familia:

Lamiaceae

Subfamilia:

Nepetoideae

Genus:

Lavandula

Species:

***Lavandula angustifolia* Mill.**

Descriptio

Habitus et folium.

Lavandula angustifolia est frutex aromaticus pilis griseis atque tomentosus obsitus, qui crescit in altitudinem centum (raro ducentorum) centimetrorum. Rami ascendunt, sunt recti et valdê ramulosi aut rigidê arrecti ramulorumque expertes aut ferunt germina brevia. Folia inter se adversa sunt 40-50 millimetra longa, lanceolata, longitudinalia aut linearia et in utroque fine acuminantur. Quae sunt obtusa, prorsus marginata, in margine plus minusve involuta. Folia iuvenilia in latere superiore et inferiore sunt grisea et tomentosa, postea viridescunt.

Inflorescentia, flos, fructus

Pseudovercilli seniorum denorumve florum inter se coniunguntur in inflorescentiam spiciformem 8 centimetra longam. Hypsophylla longitudine sunt 8 summum millimetrorum, plerumque sunt latê rhombica, obovoidea, aristata, membranacea, coloris fusci aut violacei, nervi sunt conspicui. Pedunculi florum sunt perbreves, parvae bracteae lineares sunt aut non sunt.

Flos gynandricus est zygomorphus et quinarius, integumento duplici instructus. Calyx est colore griseo-violaceo, breviter plumosus, ovati-tubiformis, 7 summum millimetra longus et 13 nervis instructus.

Dentes calycis sunt inaequales, superior in apice positus est obcordatus et exauctus. Corolla floris violacea est tenuiter bilabiata, tubulus eminet 12 summum millimetris. Labium superius constat ex duobus, inferius ex tribus petalis aequalibus, rotundis, adelphicis. Quattuor microsporophylla sunt decurvata et inclusa, ambo anteriora sunt longiora. Gynaecium est superius et quadripertitum. Spatium florendi complectitur. Lavandula floret a mense Iunio usque ad Augustum. Eremi sunt coloris fulgidê fuscis.

Numerus chromosomatum

Numerus chromosomatum est $2n = 36$ aut 54 .

Habitatio.

Patria *Lavandulae* sunt originaliter regiones maris mediterranei litoreales. Ibidem in locis declivibus siccis et calidis usque ad Dalmatiam et Graeciam et Etruriam passim nascitur. *Lavandula angustifolia* crescit in locis declivibus siccis atque saxosis et interdum assequitur limitem silvarum. In regione mediterraneâ *Lavandula angustifolia* est species classis phytosociologicae *Ononido-Rosmarineteorum*.

Monachi Benedictini Lavandulam introduxerunt in regionem ab Alpibus borealem. *Lavandula angustifolia* est una ex iis speciebus, quae habentur pro hibernalibus ideoque sub dio perferunt hiemem in

Europâ mediâ solitam etiam, si non habent sedem specialem, neque specialiter praeparatae sunt ad hiemem perferendam, neque protectae sunt contra effectûs hiemis.

In regionem prope *Ienam* et *Rudolfstadt* et *Bad Blankenburg* sitam lavandula est introducta. Circa annum 1800 prope *Laubenheim* inter *Bingen* et *Bad Kreuznach* exstitit in monte, quae appellabatur *Mons Lavandulae*, maior copia talium plantarum. At hic mons circa annum 1840 alio modo adhiberi inceptus est, rhizomata erepta adhibita sunt cremia. Postea haec area ita mutata est in vineam ut etiam in Monte *Vully* prope *Murten* in Helvetiâ sito. *Lavandula angustifolia* non crescit nisi in hortis frutex perennis sata et raro tantum efferascit. Hôc tempore modica cultura lavandulae fit prope *Detmold*.

Systematica

Distinguuntur hae subspecies quae sequuntur:

- *Lavandula angustifolia* subsp. *angustifolia*: Quae originaliter inventa est in Francogalliâ meridionali et in Italiâ.
- *Lavandula angustifolia* subsp. *pyrenaica* (DC.) Guinea: Quae subspecies invenitur a Pyrenaeis usque ad Hispaniam boreo-orientalem. Eadem chromosomata habet $2n = 48$.

Cultivatio.

Lavandula angustifolia maximam partem adhibetur ad fragrantias fabricandas aut ad ornamenta facienda.

Lavandulae cultura messisque

Lavandula est planta altioris Provinciae francogallicae typica; magni campi lavandulae petuntur a multis philotheoris¹. Area lavandulae colendae ibi spatio annorum, qui sunt ab a.2002 usque ad a.2012, ferê dimidiata est. Causae huius deminutionis dicuntur esse animalcula nociva necnon nonnullae periodi frigoris nive carentes (nive lavandula protegatur contra gelu), e.g. unda frigoris anni 2012 et depressio procellaris² Ianuarii a.2012, quae appellata est *Daisy*.

Saepius quam *Lavandula angustifolia* in Provinciâ Francogallicâ *Lavandula intermedia* colitur, minus nobilis hybrida, quae est orta ex *Lavandulâ angustifoliâ* et *Lavandulâ latifoliâ* inter se commixtis. Quae lavandula hybridica persaepe est basis essentiarum vilium, pulverum lautoriorum, oleorum. At eorum fragrantia est tenuior quam fragrantia substantiarum e *Lavandulâ angustifoliâ* fabricata. Quo frigidior est regio, eo minus fortiter fragrat lavandula.

Prolis propagatio.

Lavandularum propagatio fit seminibus, divisione maiorum stipitum et germinum lateralium radices gignentium, malleolorum aut plantularum.

Oleum lavandulae quomodo fabricetur.

E caule atque inflorescentiis fabricatur oleum lavandulae. Hoc fit destillatione vaporis aquatici. Maceratio, id est methodus flores in olea pingua, e.g. oleum olivarium, imponendi et exsolvendi, hodie vix est in usu. Ut accipiatur materia tractanda sat uber, bono mâne metitur aut brevi postquam pluvia cecidit, cum flores resiccuerint³. E *Lavandulâ*

¹ philotheōrus, -ī m. *Tourist*.

² dēpressiō procellāris *Sturmtief*.

³ resiccēscō, -ere: Casparus Wolf, *Gynaeciorum*, hoc est de mulierum tum aliis, tum gravidarum, parientium et puerperarum affectibus et morbis, Basileae 1566, col.709: "Itaque coactis iam partibus iis, et in utero insinuatibus diuque contentis, externa parte terrena **resiccescente**, circum membranula perinde atque in decoquendo pane,

angustifoliâ fabricantur olea, quae appellantur „*Lavendel fein*“ et „*Lavendel extra*“. Basis destillationis, quâ fabricatur „*Lavendel extra*“, est fera lavandula montana, quae crescit in altitudine geographicâ summum 1.800 metrorum et metitur colligendo. „*Lavendel Mont Blanc*“ aut „*Barreme*“ sunt nomina mercatoria, oleorum, quae continent portionem esteris normatam.

Res apiaria

Apiarii lavandulam propter nectaris portionem sacchari magnam (21–48 %) valoremque sacchari magnum (usque ad 0,26 mg sacchari in die in omni flore) magni aestimant.

Quae animalcula lavandulae noceant.

Multa sunt animalcula, quae nocent lavandulae, e.g. *Resseliella lavandulae*¹, coleoptera subfamiliae *Galerucinarum* (e.g. *Arima marginata*), erucæ tinearum (e.g. *Eulia polita*), aphides² (*Eucaria elegans*, *Aphis*).

Morbi lavandulae saepe efficiuntur a cicadâ nomine *Hyalesthes obsoletus*³, quae transfert *Candidatum Phytoplasma solani*⁴. Lavandula tali morbo affecta exsiccescit et moritur, quia hic microorganismus pathogenus in telâ propagatus impedit, ne sucus circuletur. Difficile est hunc morbum impugnare. Larvae enim cicadae in humo viventes non attinguntur solitis venenis insecticidalibus.

Quae substantiae lavandulae insint.

Flores lavandulae siccati continent unam vel summum tres (si sunt qualitatis officinalis, minimum 1,3) partes centesimas olei aetherici, praeterea tannina lamiacearum et acida carbonica phenoli, e.g. acidum roris marini. Item adhibetur oleum lavandulae aethericum destillatione vaporis aquatici fabricatum. Eius partes praecipuae sunt hae quae sequuntur: linaloolum (20 vel summum 45 partes centesimas) et acetas linalyli (25 vel summum 47 partes centesimae), praeterea alia terpena vel derivata terpenorum, velut *cis*-ocima, β -caryophylla, limones, terpinenum-4-olum.

obducitur.” - cfr Jacobus Golius, Lexicon Arabico-Latinum, Lugduni Batavorum 1653, col.459: “Desiccati sunt vel **siccuerunt** dactyli.” - cfr **resiccō**, -āre PLIN.VAL.1,10.

¹ **Resseliella lavandulae** theod. *Gallmücke*.

² **aphis**, aphidis f. theod. *Blattlaus*.

³ **Hyalesthes obsoletus** theod. *Winden-Glasflügelzikade*

⁴ **Candidatus Phytoplasma solani** theod. *Stolbur-Phytoplasma*

USUS LAVANDULAE.

Usus coquinarius.

Folia iuvenilia atque germina mollia lavandulae apta sunt ad cibos, quales sunt satura lanx, pisces, volatilia, caro agnina, embammata, sorbitiones, copia minor si adhibetur, etiam acetaria. Praecipuê in coquinis francogallicâ, italianâ, hispanicâ lavandula saepe adhibetur.

In coquinâ protopororum¹ lavandula etiam adhibetur ad mensas secundas parandas, e.g. albam spumam socolateam² aut siceram armeniacorum³. Sapor lavandulae similis est roris marini et amarus aut aromaticus. Lavandula non est solita pars mixturae condimentorum, quae appellatur *Herbes de Provence*, tamen saepe huic inest. Lavandula siccata, si ab aëre et luce protegatur, spatio 6, summum 9 mensium perdurat.

Usus cosmeticus et myropoeticus

Lavandula est genus plantarum, quae a myropoeis magni aestimatur, praesertim *Lavandula angustifolia*.

Usus medicinalis.

E lavandulâ conficiuntur haec medicamenta quae sequuntur:

- Flores lavandulae brevi ante efoliationem plenam collecti et siccati (nomen latinum: *Lavandulae flos*),
- Oleum aethericum destillatione vaporis aquatici e floribus recentibus aut efflorescentiis acceptum (nomen Latinum: *Lavandulae aetheroleum*).

Extractum florum aqueum adhibetur intra corpus (thea medicinalis) aut infunditur aquae balneari (balneotherapie). Extracta florum lavandulae effectum habent sedativum et carminativum⁴ (id est

¹ **coquīna prōtoporōrum** theod. *Avantgardeküche*. cfr neograecê πρωτοπόρος theod. *Avantgardist*.

² **spūma *socolātea** fr. *mousse au chocolat*.

³ **+sicera armeniacōrum** theod. *Aprikosensorbet*. cfr Conrad Schwenck, Wörterbuch der deutschen Sprache in Beziehung auf Abstammung und Begriffsbildung, p.113, s.v. der Cider: „Obstwein, frz. Cidre, engl. cider, vom Lat. sicera (woraus mittellat. cisara, cisera gebildet ward), ein berauschendes Getränk, **Sorbet**; griech. sikera (σίκερα) dasselbe. Das Wort ist orientalischen Ursprungs, hebr. *schakar*, er ist berauscht, schiker, hat berauscht, schekar, berauschendes Getränk“.

⁴ ***carminātīvus**, -a, -um theod. *blähungswidrig*. <https://de.wikipedia.org/wiki/Karminativum>: „Ein **Karminativum** (auch *Carminativum*; Plural *Karminativa*^[1]) ist ein Mittel gegen **Blähungen**.... Die genaue Herkunft ist unklar; **etymologische** Verbindungen werden gesehen zum späteren **lateinischen carminare** ‚**krempeln**‘ in der Bedeutung ‚ausrichten, ordnen‘ (Harri Meier *Prinzipien der etymologischen Forschung*

flatulentiam inhibentem) et cholagogum sive cholecinetikum. Talia extracta adhibentur ad molestias mitigandas, quales sunt inquietudo, lassitudo nervosa, insomnia, migraena, gravamina nervosa gastro-entero-choleretica. Ex investigatione a.2014 publicatâ consequitur, quanta sit utilitas olei lavandulae in morbis anxietatis curandis. Effectus lavandulae sedativus adhibetur etiam in therapiâ aromaticâ, in quâ efficit acetas linaylicus evaporans.

Uctiones oleo lavandulae factae praecipuê cutem stimulant ideoque utiles sunt ad gravamina rheumatica impugnanda. Porro oleum lavandulae additur aquae balneari ad morbum circuitûs sanguinis mitigandum. Propter qualitates suas antibacteriales oleum lavandulae etiam inest gargarismatibus. Investigatores Lusitani investigatione in vitro factâ demonstraverunt oleo lavandulae certis concentrationibus quosdam fungos generis *Candida* et hyphomycetes inhiberi aut necari. Sed efficientia clinica hîc modo nondum est demonstrata.

Consiliarii Societatis Sanationis Naturalis Theophrasteae *Lavandulam angustifoliam* elegerunt plantam medicinalem anni 2008, in annum 2020 Circulus Historiae Phytopharmacologiae Interdisciplinaris¹ *Lavandulam angustifoliam* elegit plantam medicinalem.

Lavandulâ repelli insecta

Ad usum insecta repellendi lavandula alcohole solvitur aut sacculi florum lavandulae lavandariis interponuntur.

SYMBOLAM WIKIPEDIANAM QUAE EST DE LAVANDULA IN LATINUM CONVERTIT LEO LATINUS

(1986), [S. 83](#)); in ähnlicher Ableitung (Carl Christian Schmidt *Encyklopädie der gesamten Medicin* (1841), Band 2, [S. 11](#)) eigentlich ‚krepeln‘, aber auch ‚[besprechen](#)‚ besingen, beschwichtigen‘; in letzterer Bedeutung auch (Susanne Heimann *Charme und Verwandtes: Untersuchungen zur frz. Wortgeschichte* (1992) [S. 23](#)) ‚bezaubern‘ (von *canere carmen*).“

¹**Circulus Historiae Phytopharmacologiae Interdisciplināris** theod. *Interdisziplinärer Studienkreis Entwicklungsgeschichte der Arzneipflanzenkunde*

ECCE LIBRI LEONIS LATINI

Permittas, quaeso, ut nuntium adiungam minus gratum: pretia discorum, qui a Leone Latino praebentur vendendi, ex decennio (sic!) non exaucta - proh dolor – nunc valdê augenda sunt (denis euronibus). Interim enim cum pretia materiarum quoque multo exaucta sint, tum praecipuê disci libellique discis subiungendi non conficiuntur neque involvuntur nisi magno cum labore.

Restat, ut afferam titulos pretiaque librorum typis impressorum, qui hōc tempore apud Leonem Latinum prostant venales:

1) CRABATUS (Otfried Preußler, Krabat).....	49,00 €
2) FRAGRANTIA (Patrick Süskind, Das Parfum).....	42,00 €
3) RECITATOR (Bernhard Schlink, Der Vorleser).....	45,00 €
4) HOTZENPLOTZIUS (Otfried Preußler, Der Räuber Hotzenplotz).....	25,00 €
5) ARANEA NIGRA (Jeremias Gotthelf, Die schwarze Spinne).....	22,00 €

PARVUS NICOLAUS (René Goscinny, Le Petit Nicolas) non êditur in domunculâ Leonis Latini, sed in Aedibus Turicensibus, quae appellantur «Diogenes».

GLOSSARIUM FRAGRANTIAE et PERICULA BARONIS MYNCHUSANI – proh dolor! – sunt divendita. Utinam nobis contingat, ut aliquando edantur iteratis curis.

Habeas nos excusatos, quod situm interretialem (i.e. anglicê »website« nondum restauravimus novaque pretia ibidem nondum indicavimus.

Ceterum, cara Lectrix, care Lector, bene scias oportet Leonem Latinum non esse megalopolium, quo – ut ita dicam - rapidissimê eiectantur multae myriades librorum vilissimae, sed domunculam potius virtuaalem quam realem, in qua creantur κειμήλια, id est res parvae et rarae et carae. Res parvae enim sunt disci compacti aut libelli typis editi palmares; rarae sunt editiones, quae centuriam tantum complectantur exemplorum; carae sunt hae res omnes, quia cordi sunt Leoni Latino recordanti horas illas innumeras, quibus operam dedit illis creandis.

Cara Lectrix, care Lector, utinam omne opusculum a Leone Latino confectum sit Tibi KTHMA EΙΣ AEI.

INDEX DISCORUM LEONIS LATINI

NR	Num. mandataelae	ISBN	TITULUS	AUCTOR	TRANSLATOR	ANNUS	FORMA	AMPLI-TUDO	PRE-TIUM
1	00104	978-3-938905-00-5	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
2	00104A	978-3-938905-15-9	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA – Libri audibiles	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2005	Audio	21 min.	€ 22,90
3	00204	978-3-938905-01-2	TRES FABULAE EDGARII ALLANI POE: CATTUS NIGER - RANUNCULUS - PUTEUS ET PENDULUM	Edgar Allan Poe	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	33 pp.	€ 27,50
4	00304	978-3-938905-02-9	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	6 pp.	€ 17,90
5	00304A	978-3-938905-16-6	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE – Libri audibiles	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	Audio	6 min.	€ 20,90
6	00404	978-3-938905-03-6	MEMENTO MORI	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
7	00404A	978-3-938905-17-3	MEMENTO MORI – Libri audibiles	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2005	Audio	20 min.	€ 21,90
8	00504	978-3-938905-04-3	DE CRAMBAMBULO	Marie von Ebner-Eschenbach	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	14 pp.	€ 19,50
9	00604	978-3-938905-05-0	DE DINOSAURIS	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM pdf	16 pp.	€ 19,00
10	00704	978-3-938905-06-7	SUDATORIUM VENERIS	Diogenes Anaedous	-----	2004	CD-ROM pdf	11 pp.	€ 19,50
11	00804	978-3-938905-07-4	PERICULUM FRANCISCI	Diogenes Anaedous	-----	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
12	00904	978-3-938905-08-1	NUPTIAE ABDERITANAE	Bertolt Brecht	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	21 pp.	€ 22,00
13	01004	978-3-938905-09-8	TESTAMENTUM REYNERI BERLBYN	Henricus van den Lande de Raelt	-----	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,50

14	01104	978-3-938905-10-4	DE SANCTO NICOLAO DEQUE VIRO NATALICIO	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM	21 pp.	€ 22,00
15	01204	978-3-938905-11-1	FABELLAE GRIMMIANAE 1	Jacob Grimm/ Wilhelm Grimm	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
16	00105	978-3-938905-12-8	ROMULUS MAGNUS	Friedrich Dürrenmatt	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	49 pp.	€ 31,90
17	00205	978-3-938905-13-5	DE THILO CUSTODE FERRIVIAE	Gerhart Hauptmann	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
18	00305	978-3-938905-14-2	HISTORIA AGATHONIS (LIB.1)	Christoph Martin Wieland	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	15 pp.	€ 19,50
19	00405	978-3-938905-19-7	WERTHER IUVENIS QUAE PASSUS SIT	Johann Wolfgang von Goethe	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	82 pp.	€ 38,90
20	0050 5A	978-3-938905-22-7	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 1 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	40 min.	€ 21,90
21	0060 5A	978-3-938905-18-0	SOMNIUM SCIPIONIS A CICERONE SCRIPTUM – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	30 min.	€ 20,90
22	0070 5A	978-3-938905-23-4	CAESARIS BELLUM GALLICUM 1 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2005	Audio	55 min.	€ 22,90
23	00106	978-3-938905-21-0	AUTOBIOGRAPHIAE LATINAE	Nikolaus Gross	-----	2006	CD-ROM pdf	87 pp.	€ 48,00
24	00206	978-3-938905-20-3	DISQUISITIO CHEMICA ACIDULARUM BERGENSIUM ET GOEPPINGENSIIUM	Karl Friedrich Kielmeyer	Nikolaus Gross	2006	CD-ROM pdf	66 pp.	€ 38,00
25	0030 6A	978-3-938905-24-1	CAESARIS BELLUM GALLICUM 2 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2006	Audio	61 min.	€ 22,90
26	0040 6A	978-3-938905-25-8	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 2 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2006	Audio	41 min.	€ 21,90
27	0050 6A	978-3-938905-26-5	EPISTULAE A SENECA AD LUCILIUM SCRIPTAE 1 – Libri audibiles	L.A. Seneca	-----	2006	Audio (2 CDs)	88 min.	€ 27,90

28	00107 A	978-3- 938905-27- 2	ASINUS AUREUS AB APULEIO SCRIPTUS	Apuleius	----- --	2007	Audio	55 min.	€ 23,90
29	0020 7A	978-3- 938905-28- 9	OBSIDIO SAGUNTI A T.LIVIO DESCRIPTA	Livius	-----	2007	Audio	53 min.	€ 23,90
30	00307	978-3- 938905-29- 6	FABELLAE GRIMMIANAE II	Jacob Grimm/ Wihelm Grimm	Nikolaus Gross	2007	CD- ROM pdf	58 pp.	€ 32,90

CARA LECTRIX, CARE LECTOR, BENE VALE,

USQUE AD SEPTIMANAM PROXIMAM !

**HANC EPISTULAM LEONINAM
DUCENTESIMAM QUADRAGESIMAM SECUNDAM
SENDEN IN OPPIDULO BAVARIAE SUEBICAE PERFECIT**

**Die Mercurii
25. m. Augusti a. 2021**

**Dr. Nicolaus Groß
LEO LATINUS
Sodalis Academiae Latinitati Fovendae**